

EXPOSICIÓ A VALLS GENER 2018

COMPROMÍS I ESPERANÇA: AMB ESFORÇ ARRIBEM LLUNY.

Valls, una altra exposició que tanquem i com sempre, noves mirades i molts retorns.

Les característiques dels dos espais: la sala i el pati, a peu de carrer en el centre de la població, i els horaris d'obertura han permès un alt nombre de visitants de totes les edats. El més bonic de tot, és que un bon nombre d'ells repetissin la visita per fer-ho amb mes profunditat i poder comprar els productes d'artesanía que també hi exposàvem.

Cal remarcar l'interès i gran col·laboració per part de tota la gent de l'INSTITUT D'ESTUDIS VALLENCES que ha estat fonamental i facilitador pel bon desenvolupament de l'exposició i les activitats annexes. Hem pogut obrir fora dels horaris habituals per realitzar visites a mida i personalitzades. Les visites guiades han estat majoritàriament de les escoles, instituts i grups de catequesi. El fet de ser-hi a la sala durant les hores d'obertura al públic, ha generat preguntes i diàlegs molt rics amb gent molt diversa. El cicle de conferències LES GRANS QÜESTIONS DE LA VIDA, organitzat per la parròquia de Sant Joan i l'IEV han estat un magnífic complement per ajudar a entendre l'exposició.

Hi ha hagut moments molt bonics i entranyables sobretot generats pels infants.

Cada tarda, al moment d'obrir la sala, ens trobàvem amb una nena menuda i la seva mare esperant a la porta, la Selma. EL primer dia d'obertura havien vingut i els vam explicar de què anava l'exposició i vam convidar a la nena a escriure o dibuixar una cartolina per omplir la balena, i ho va fer amb molt convenciment. Cada tarda, tornava a passar revista a l'exposició, intentant aconseguir que li comprassin un nou nino (el primer dia li van comprar un) i com que la mare, amb bon criteri, li responia que cada dia no es podia comprar una cosa, va començar a portar a cosinets i amics. Tota energia, feia la seva visita guiada particular, "ensenyava" com havien d'omplir la balena i ajudava molt diligent perquè s'emportessin algun nino explicant que ho havien fet aquelles senyores assenyalant la fotografia de les *mamans*. Va fer venir el pare, uns tiets...fins que un dissabte va venir una noia molt interessada per veure l'exposició i com s'anava omplint la balena. En acabar ens va fer saber que era la tutora de la Selma i que no parava de dir-li que havia de veure aquella exposició en la qual els nens de Valls també hi participaven. Per fer-ho més simpàtic, una tarda ens va dir que ella era l'acotxadora de la Colla Vella dels Xiquets de Valls i ens va portar un pòster i signat! per tal que l'enviéssim a Dakar.

També els caps de setmana hem trobat diferents adolescents que havien vingut a una de les visites guiades i tornaven amb els pares i eren ells els que els feien l'explicació. Era bonic trobar de tant en tant una mirada un pèl tímida demanant l'aprovació, (era això, oi? o ho faig be?).

Un noi d'un institut, va fer moltes preguntes i molt interessants durant la visita. En acabat, em va dir com aquell que no vol la cosa, que li agradaria molt tenir un dels caps de vaca. Li vaig dir que si els pares venien i donaven el seu consentiment, el dia del desmuntatge li regalaria el que triés. Cada tarda tornava per dir que sí, que el volia i quin volia i que la mare havia dit que sí. El diumenge que tancàvem (a les dues) a mig matí ja el teníem a la porta aquest cop sí, amb tota la família que van visitar l'exposició, comprar artesanies i autoritzar el regal del cap. Feia goig veure'l marxar tan emocionat amb un cap amb aquelles banyes enormes i el més bonic és que havien entrat a la pàgina web d'ak benn per saber-ne més.

Els missatges de la torre de caixes i de la balena eren bonics de llegir. Un senyor va estar una bona estona llegint i va dir: tant de bo els infants governessin el món!.

Una cop més podem dir que l'esforç i la feina ha valgut la pena.

Amics d'ak benn

www.ak-benn.eu

